

عنوان مقاله:

تهیه نقشه توان اکولوژیکی اراضی با استفاده از GIS و مقایسه آن با نقشه کاربری فعلی (مطالعه موردی: حوزه آبخیز گونی)

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 21، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی شهبازی - دانشجوی دکترای آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

خلیل آقاجانلو - دانشجوی دکترای آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

فاطمه عین لو - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

مامک احمدیان - کارشناس ارشد آبخیزداری، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تعیین قابلیت و استعداد اراضی با توجه به میزان تناسب اراضی، خصوصیات آب و هوایی و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک به عنوان یکی از روش های دستیابی به مدیریت پایدار می باشد. برای تعیین قابلیت اراضی در حوزه آبخیز مورد مطالعه از مدل فائو استفاده شده است. به منظور توصیف مکانی نتایج بدست آمده از سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) استفاده گردید. داده های مکانی به صورت نقشه و داده های توصیفی به صورت جدول بانک اطلاعاتی وارد محیط GIS شدند. نتایج مدل تناسب فعلی برای کاربری زراعت آبی و باغ ها نشان می دهد که ۵/۶۴ درصد در کلاس ۸۶/۱۷، N۲ درصد در کلاس ۱۷، N۱ درصد در کلاس S۳ و ۶۴/۰ درصد در کلاس NR قرار دارد. برای کاربری دیم ۵/۶۴ درصد در کلاس ۸۶/۱۸، N۲ درصد در کلاس ۱۷، S۳ درصد در کلاس S۲ و ۶۴/۰ درصد در کلاس NR قرار دارد. برای کاربری مرتع ۳۲ درصد در کلاس ۵/۳۲، S۳ درصد در کلاس N۱ و ۵/۳۵ درصد در کلاس NR قرار دارد. در کاربری جنگل ۵/۶۴ درصد کلاس N۱ و ۵/۳۵ درصد کلاس NR را به خود اختصاص داده اند. از روی هم گذاری نقشه کاربری فعلی اراضی با نقشه تناسب فعلی آنها مشخص گردید که تنها ۵/۲۵ درصد از کاربری زراعت آبی، ۸۲ درصد از کاربری زراعت دیم و ۳/۳۰ درصد از کاربری مرتع مطابق با نقشه تناسب اراضی آنهاست که به صورت درست مورد استفاده و بهره برداری قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

قابلیت اراضی، کاربری اراضی، تناسب اراضی، فائو، کاربری فعلی، GIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1632628>

